REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-1925/2025-79

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Vlatki Toplak, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužitelja Kristiana Serdara iz Zagreba, Poznanovečka ulica 15, OIB 50144904567, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Škarici, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Krešimir Škarica i partneri, protiv tuženika Triglav osiguranje d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB 29743547503, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Vukina & Partneri, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave dana 14. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.510,24 eura na ime izgubljene zarade zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. prosinca 2018. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva kojim isti potražuje zakonske zatezne kamate na iznos od 1.510,24 eura od 11. srpnja 2018. do 2. prosinca 2018.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.494,47 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV Odbija se tuženik u cijelosti sa zahtjevom za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi kako je dana 11. srpnja 2018. stradao u prometnoj nezgodi kao vozač osobnog vozila registarske oznake ZG 7911-GM kao i da je predmetnu nesreću prouzročila osiguranica tuženika Angel Lavie Thomas koja je upravljala vozilom registarske oznake KA 810-IC na način opisan u priloženoj dokumentaciji u spisu, a koje je na dan štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti.
2. Nadalje, tužitelj navodi kako je uslijed opisanog događaja zadobio tjelesne ozljede pobliže opisane u priloženoj medicinskoj dokumentaciji kao i da je kod njega došlo do povrede zdravlja i to povrede fizičkog i psihičkog zdravlja, slijedom čega smatra kako je došlo do povrede prava osobnosti, te potražuje i naknadu za tuđu pomoć i njegu, čime potražuje isplatu iznosa od 13.500,00 kn prema kvalifikatornoj okolnosti pretrpljenih fizičkih bolova, iznosa od 12.500,00 kn prema kvalifikatornoj okolnosti pretrpljenog jakog i dugotrajnog straha, iznosa od 15.000,00 kn zbog smanjenja životnih aktivnosti, iznosa od 4.000,00 kn na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, sve zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 4. prosinca 2018. pa do isplate, potom potražuje isplatu iznosa od 11.379,00 kn na ime izgubljene zarade zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. srpnja 2018. te isplatu iznosa od 100,74 kn na ime troškova liječenja zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. srpnja 2018. pa do isplate, odnosno umanjeno za nesporno isplaćeni iznos od 15.000,00 kn isplaćenih u mirnom postupku, slijedom čega isti potražuje daljnji ukupni iznos od 41.479,74 kn sve zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim kako je to prethodno navedeno pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana.
3. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje štetni događaj, pasivnu legitimaciju i odgovornost. Ne spori kako je u mirnom postupku isplatio tužitelju iznos od 15.000,00 kn na ime neimovinske i imovinske štete koja je predmet ovog postupka. Osporava visinu predmetnog tužbenog zahtjeva navodeći kako smatra da je isplatom nespornog iznosa u cijelosti ispunio obvezu za svojeg osiguranika. Nadalje, tuženik ističe kako spori visinu preko nesporno isplaćenog iznosa, potom uzročnu vezu između bolovanja tužitelja i predmetnog štetnog događaja, smatra da povrede koje je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju nisu takve naravi i težine da bi opravdavale dosudu daljnjih novčanih iznosa koje potražuje tužitelj, spori potraživanje na ime izgubljene zarade kako u osnovu tako i u visini, osporava tijek zakonskih zateznih kamata zatraženih na neimovinsku štetu kao i na imovinsku štetu na ime tuđe pomoći i njege, slijedom čega predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženiku.
4. Tužitelj je tijekom postupka, a nakon provedenog medicinskog vještačenja uredio tužbeni zahtjev na način da sada potražuje isplatu iznosa od 49.079,74 kn (na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 13.800,00 kn, na ime pretrpljenog straha iznos od 8.900,00 kn, na ime smanjenja životnih aktivnosti iznos od 11.900,00 kn, na ime tuđe pomoći i njege iznos od 3.000,00 kn, na ime izgubljene zarade iznos od 11.379,00 kn te na ime troškova liječenja iznos od 100,74 kn) odnosno umanjeno za nesporno isplaćeni iznos u mirnom postupku u visini od 15.000,00 kn, tužitelj prema

konačno uređenom tužbenom zahtjevu od dana 13. lipnja 2022. potražuje isplatu ukupnog iznosa od 34.079,74 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i to na iznos od 19.600,00 kn od 18. siječnja 2019., na iznos od 3.000,00 kn od 18. siječnja 2019., na iznos od 11.379,00 kn od 11. srpnja 2018. te na iznos od 100,74 kn od 14. srpnja 2018. pa do isplate za sve zatražene iznose, uz naknadu troškova postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

5. Tuženik nije prigovarao tako uređenom tužbenom zahtjevu, no potražuje naknadu troškova nastalih prije djelomičnog povlačenja tužbe kako to tuženik pojašnjava u podnesku od 6. srpnja 2022.

6. Po prvotno provedenom prvostupanjskom postupku, sud je dana 24. studenog 2022. donio presudu pod poslovnim brojem Pn-1470/2019-46 kojom je u točki I. izreke presude naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 17.500,00 kn/2.322,65 eura na ime neimovinske štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 18. siječnja 2019. do isplate, iznos od 2.400,00 kn/318,53 eura na ime imovinske štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. siječnja 2019. do isplate, iznos od 3.439,80 kn/456,54 eura na ime izgubljene zarade zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 15. kolovoza 2018. do isplate, te iznos od 100,74 kn/13,37 eura na ime troškova liječenja zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. srpnja 2018. do isplate, kao i da tuženik naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 12.865,37 kn/1.707,53 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. studenog 2022. do isplate, u točki II. je odbijen tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 10.639,20 kn te se odbija u dijelu u kojem tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate na ime iznosa za izgubljenu zaradu od 14. srpnja 2018. do 14. kolovoza 2018., a u točki III. odbijen je tuženik u cijelosti sa zahtjevom za naknadu troška parničnog postupka.

7. Po pravovremeno uloženoj žalbi tužitelja Županijski sud u Šibeniku kao drugostupanjski sud donio je dana 7. srpnja 2025. presudu i rješenje pod poslovnim brojem Gž-59/2023-4 kojom je u točki I. odbijena žalba tužitelja kao djelomično neosnovana i potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-1470/2019-46 od 24. studenoga 2022. u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke u kojem su odbijeni tužbeni zahtjevi radi isplate iznosa od 2.700,00 kn/358,35 EUR sa zakonskom zateznom kamatom i zakonske zatezne kamate na dosuđene iznose za razdoblje od 14. srpnja 2018. do 14. kolovoza 2018., u točki II. se uvažava žalba tužitelja, ukida se navedena presuda u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke u kojem je odbijen zahtjev preko iznosa od 2.700,00 kn/358,35 do 10.639,20 kn/1.412,06 EUR (za iznos od 7.939,20 kn/1.053,71 EUR) i u dijelu pod točkom II. izreke u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 12.865,37 kn/1.707,53 EUR, sve sa zakonskom zateznom kamatom, te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i u točki III. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

8. S obzirom na navedeno, predmet ovog postupka nakon drugostupanjske odluke jest naknada imovinske štete povodom izgubljene zarade u iznosu od 1.510,24 eura kako je to tužitelj zatražio uređenim tužbenim zahtjevom postavljenim podneskom od 24. lipnja 2026., a nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

9. U tijeku prvotno provedenog prvostupanjskog postupka sud je izvršio uvid u Potvrdu MUP-a PU Ličko senjska, PP Novalja od 19. srpnja 2018., medicinsku dokumentaciju tužitelja, izvješće o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad, potvrde o ostvarenoj zaradi, račune s lista 24 spisa, odštetni zahtjev, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa lista 48-49 spisa, Ugovor o najmu osobnog automobila sa lista 50-52 spisa, potvrdu HZMO-a, porezno rješenje od 8. lipnja 2018., obrazac o

isplaćenoj plaći/naknadi plaće, potom je proveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke i svjedoka Ante Nakića, dokaz po stalnom sudskom vještaku medicine rada dr. Damiru Vodopivcu i dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Žarku Rašiću.

10. U ponovljenom postupku, sud je proveo i dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o.

11. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim kao pod toč. I. izreke.

12. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja i pasivna legitimacija te odgovornost za predmetni štetni događaj. Također, tuženik nije sporio nastale troškove liječenja u visini od 100,74 kn, a nesporno je i kako je tuženik u mirnom postupku tužitelju isplatio iznos od 15.000,00 kn na ime neimovinske štete i tuđe pomoći i njege.

13. Među strankama je sporna visina predmetnog potraživanja obzirom tuženik smatra kako je svojom uplatom u mirnom postupku u iznosu od 15.000,00 kn u cijelosti nadoknadio štetu tužitelju po osnovi povreda prava osobnosti te tuđe pomoći i njege, uzročna veza između bolovanja tužitelja i štetnog događaja kao i visina predmetnog potraživanja, te tijek zakonskih zateznih kamata na neimovinsku i imovinsku štetu.

14. Sud obzirom na prvotno provedeni postupak i utvrđenja iz istog neće posebno obrazlagati provedene dokaze povodom kojih je donesena presuda dana 24. studenog 2022. koja je sada pravomoćna u odnosu na potraživanje na ime neimovinske štete zbog povrede prava i osobnosti, imovinske za tuđu pomoć i njegu te za troškove liječenja, slijedom čega se obrazlaže potraživanje tužitelja na ime izgubljene zarade te istaknuti prigovori tuženika na isto.

15. Radi utvrđenja uzročne veze između bolovanja tužitelja i štetnog događaja, sud je već u prvotno provedenom postupku proveo dokaz vještačenjem po vještaku medicine rada dr. Damiru Vodopivcu.

16. Tako iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Damira Vodopivca proizlazi kako je tužitelj dana 11. srpnja 2018. stradao kojom prilikom je zadobio prijelom tijela III grudnog kralješka i istegnuće vratne muskulature. Navodi kako je isti navedene ozljede liječio konzervativno imobilizacijom vratne kralježnice, mirovanjem i korištenjem analgetika. Tužitelj je u nekoliko navrata radiološki obrađivan, rtg, MSCT, a potom i pretragom MR. U svrhu poboljšanja pokretljivosti vratne kralježnice je proveo je oko 25 postupaka fizikalne terapije. Usprkos tome kod njega je zaostao poremećaj dinamičke funkcije zglobno-ligamentarne i mišićne prirode mišića vrata. Zbog svega navedenog tužitelj je bio privremeno radno nesposoban prema podacima iz tužbe od dana stradavanja, a prema Izvješću o privremenoj nesposobnosti/ spriječenosti za rad od 31. srpnja do 13. kolovoza 2018. Temeljem svega navedenog vještak smatra opravdanim bolovanje tužitelja u razdoblju od 31. srpnja 2018. do 13. kolovoza 2018., koje je objektivno, izvješćima potkrepljeno, odnosno da postoji direktna uzročna veza između bolovanja i predmetnog štetnog događaja. Također, vještak ukazuje kako smatra da je i period od 11. srpnja do 30. srpnja 2018. također opravdan jer je notorna činjenica da osoba za koju postoji samo sumnja da je zadobila prijelom tijela kralješka, a kamo li da je to i objektivno utvrđeno, nije radno sposobna te da je radi izlječenja potrebno mirovanje. Pored toga vještak navodi i kako je tužitelj do 25. srpnja 2018. imao imobiliziran vrat, te sa takovom imobilizacijom nije mogao sigurno upravljati motornim vozilom.

17. Stranke nisu prigovarale izrađenom nalazu i mišljenju slijedom čega je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Damira Vodopivca, liječnika medicine rada, obzirom je isti izrađen po stručnoj osobi nakon izvršenog uvida u potrebnu dokumentaciju, a nalaz i mišljenje valjano je obrazloženo, dano u suglasju sa suvremenim dostignućima medicinske znanosti.
18. U odnosu na utvrđenje visine potraživanog iznosa na ime izgubljene zarade u visini, sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke te svjedoka Ante Nakića te dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja.
19. Tako iz iskaza tužitelja proizlazi kako je nakon štetnog događaja prvo zaprimljen u hitnu pomoć u Novalji, Pag, gdje je s obzirom na zadobivene ozljede upućen na pružanje liječničke pomoći u bolnicu u Zadar. Utvrđen mu je prijelom jednog od kralješka te mu je liječnik odredio strogo mirovanje slijedeća 4 mjeseca i naglasio da mu je zabranjeno upravljanje vozilom, a pogotovo vožnja taxi vozila. Prva dva tjedna proveo je u Zadru, gdje mu je pomoć pružala djevojka, a potom je otac tužitelja došao i odveo ga u Zagreb. Nakon toga oporavak je bio u Zagrebu kod roditelja koji su mu svakodnevno pružali pomoć i njegu. Bolovanje je prijavio liječniku opće prakse otprilike dva tjedna nakon štetnog događaja odnosno po dolasku u Zagreb, a o istome je obavijestio poslovođu (Uber) nekoliko dana nakon štetnog događaja. Napominje kako je mjesec dana nakon štetnog događaja dobio posao na recepciji u kampu na Pašmanu, a po proteku 4 mjeseca kako je doktor i dao uputu, ponovno je počeo voziti taxi. Iskazuje kako mu je prosječna zarada u predsezoni, a što je bilo prije predmetnog štetnog događaja, mjesečno iznosila cca 15.000,00 kn te je isti iznos predstavljao njegovu čistu zaradu i doprinose koje je sam plaćao. Troškovi i doprinosi eventualno za poslovođu su već odbijeni prije ovog iznosa, čime je mjesečna zarada i viša. Misli da se radilo o 25% od zarađenog iznosa koji ide neposredno Uberu od svake vožnje, a poslovođi dodatnih 10 ili 20%, no nije siguran. Nadalje, iskazuje kako mu je tijekom mjesec dana nakon štetnog događaja svakodnevno bila potrebna tuđa pomoć i njega i to radi održavanja higijene, kretanja i sl. te napominje da je u početku imao i Schantzov ovratnik te da mu je bilo propisano strogo mirovanje. Nadalje pojašnjava kako još uvijek osjeća tegobe koje se očituju pri dužem položaju ruku na volanu te tada osjeća trnce i probadanje u ozlijeđenom kralješku. Iste tegobe osjeća i pri nekim pokretima te napominje da mu navedeno smeta. Pojašnjava da je imao ugovorenu proviziju sa poslovođom u visini od 10 ili 20%, nije siguran, a koju je dogovorio usmeno. Ne može napamet navesti prosječne udaljenosti ili broj vožnji u sat vremena. Iskazuje kako mu se povremeno u određenim položajima odnosno pokretima desnom rukom zna dogoditi probadajuća bol koja je neugodna. Navodi i da se bavi tjelovježbom i to sam ili u parku bez odlaska u teretanu. U pojedinim položajima osjeća nelagodu, ali ukupno gledajući vježbe odrađuje bez problema (npr. sklekovi, čučnjevi).
20. Svjedok Ante Nakić u svom iskazu navodi kako je u trenutku štetnog događaja bio poslodavac tužitelja te koliko mu je poznato tužitelj je na neko duže razdoblje izostao sa radnog mjesta, no nije siguran o kako dugom razdoblju se radi. Ističe kako ima preko 300 zaposlenih te nema saznanja o svakome od zaposlenika vezano za korištenje bolovanja. Iskazuje da je tužitelj u trenutku štetnog događaja kod njega bio zaposlen temeljem ugovora o radu. Svjedoku se prikazuje ugovor o radu priložen u spisu na listu 48-49 te isti potvrđuje da se radi o navedenom ugovoru. Nadalje, potvrđuje kako navedena plaća naznačena u bruto iznosu na listu 49 spisa predstavlja plaću koju je tužitelj imao u trenutku štetnog događaja. Nadalje, u odnosu na pojašnjenje dodatnih dogovora o zaradi u postotcima mimo ugovora o plaći kao i je li tužitelj imao dodatnu zaradu na takav način temeljem dogovorenog postupka za koji svjedok tvrdi da je bio uobičajen u poslovanju tvrtke, isti iskazuje

kako se ne sjeća. Isto tako radi pojašnjenja na koji način je takav postotak dogovaran, usmeno ili pismeno, svjedok iskazuje kako se predmetna provizija uglavnom dogovarala usmeno uz napomenu da je sve kompjuterski obrađeno i provedeno kroz CSV program. Svjedok pojašnjava kako je prema priloženom ugovoru tužitelja isti bio prijavljen na radno vrijeme od 10 sati tjedno, cca 40 sati mjesečno, a što su bili uobičajeni ugovori o radu. Dopušta mogućnost da se radi i više od ugovorenog no napominje kako je isto teško pratiti jer se u principu najviše vidi promet i zarada, a ne vrijeme provedeno u vožnji. Pojašnjava na kojem principu se obračunavaju provizije te prilaže u spis izlistak sa Uberove stranice o načinu obračuna zarade u vrijeme kada je tužitelj koristio bolovanje (ostvaren promet u tjedan dana kao primjer nekoliko vozača i to za razdoblje od 9.-15. srpnja 2018., te od 13.-19. kolovoza 2018.). Pojašnjava kako navedeni iznosi predstavljaju zaradu na tjednoj bazi te da se od navedenih iznosa 10% plaća firmi, a ostatak je zarada vozača što se odnosi na 90% vozača navedene firme. Nadalje pojašnjava kako je procedura takva da se sva zarada od svih vozača nalazi na računu firme, potom se odbija gore navedenih 10% firmi, a ostatak zarade se isplaćuje vozaču na ruke u gotovini.

21. Sud je prihvatio iskaze tužitelja kao stranke i svjedoka Ante Nakića u cijelosti obzirom su isti iskazivali životno i logično, te u međusobnom suglasju kako u pogledu ugovora o radu, ugovorenih uvjeta istoga, načina obračuna i dodatnih provizija na plaću, a navedeno je i u suglasju sa prileženim dokumentacijom u spisu.

22. Uvidom u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme koji prileži spisu na listu 48-49 spisa, sud je utvrdio kako je isti sklopljen između Antonela Prijevoz j.d.o.o. zastupanog po direktoru Anti Nakiću kao poslodavcu s jedne strane i tužitelju kao radniku s druge strane dana 11. lipnja 2018. gdje je člankom 10. predmetnog Ugovora ugovoreno da se radniku za obavljanje poslova vozača isplaćuje osnovna plaća u iznosu od 3.439,80 kn bruto, dok je Ugovorom o najmu osobnog automobila sa lista 50-52 spisa, sud utvrdio kako je isti sklopljen između gore navedenog poslodavca tužitelja kao zakupodavca i tužitelja kao zakupnika dana 7. lipnja 2018., da se radi o najmu vozila registarske oznake ZG 7911-GM te da sukladno čl. 3. navedenog Ugovora zakupnik, ovdje tužitelj plaća ugovorenu mjesečnu najamninu vozila u visini od 500,00 kn.

23. Nadalje, uvidom u Porezno rješenje od 8. lipnja 2018. (list 57-58 spisa) sud je utvrdio kako je navedena i mjesečna najamnina/zakupnina pokretne imovine, vozila u visini od 500,00 kn, a koju plaća tužitelj poslodavcu Antonela Prijevoz j.d.o.o.

24. Nadalje, radi utvrđenja visine utuženog potraživanja na ime izgubljene zarade sud je proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja koja je u svom nalazu i mišljenju od dana 30. travnja 2026. navela kako je na zahtjev suda izvršen uvid u predmetni spis s dokumentacijom koja je stavljena na raspolaganje vještaku. Na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještak daje mišljenje na postavljeni zadatak. Temeljem ugovorene plaće tužitelja, izgubljena zarada po osnovi razlike očekivane neto plaće koju bi tužitelj mogao ostvariti u odnosu na isplaćeni iznos neto plaće/naknade za bolovanje u razdoblju od 11. srpnja 2018. do 13. kolovoza 2018. iznosi neto 66,30 eura (Tabela 1. stupac '14'). Pod pretpostavkom da sud uvaži podatke iz Potvrde poslodavca o visini ostvarene zarade tužitelja, na temelju prosječne zarade od vožnje koju je tužitelj ostvarivao u razdoblju od četiri tjedna koja su prethodila štetnom događaju, iznos očekivane zarade od vožnje tužitelja za razdoblje od 17. srpnja 2018. do 13. kolovoza 2018. godine iznosi 1.510,24 eura (Tabela 3. stupac '3').

25. Tuženik je prigovorio dijelu navedenog nalaza i mišljenja, slijedom čega je sud proveo dokaz usmenim obrazloženjem vještaka Petre Blašković na ročištu održanom

dana 14. rujna 2026. koja je tom prilikom navela kako ostaje pri nalazu i mišljenju od 30. travnja 2026., a vezano za prigovore tuženika navodi kako je izračun sačinila na temelju dokumentacije u spisu iz koje proizlazi da bi tužitelju svaki mjesec pripadao varijabilni iznos zarade, a u odnosu na argument da je tužitelj tek od lipnja bio zaposlen kod ovog poslodavca navodi da se radi o pravnom pitanju dok vezano za argument da je štetni događaj bio u kolovozu za vrijeme godišnjeg odmora navodi kako je pri izračunu uzet u obzir i mjesec srpanj koji je također mjesec godišnjeg odmora.

26. Stranke nisu isticale daljnje prigovore i primjedbe na izrađeni nalaz i mišljenje vještaka, slijedom čega je sud predmetni nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio, obzirom je isti sačinjen stručno, objektivno i u skladu s pravilima financijske znanosti i prakse, a u nalazu nema nikakvih nelogičnosti i proturječnosti.

27. Slijedom navedenog, sud je predmetnim postupkom utvrdio kako je prema nalazu i mišljenja vještaka medicine rada na koji stranke nisu imale primjedbe, tužitelj u predmetnom događaju zadobio prijelom tijela III grudnog kralješka i istegnuće vratne muskulature, uslijed čega je bio privremeno nesposoban za rad od 11. srpnja 2018. do 13. kolovoza 2018., da je tužitelj prije štetnog događaja bio zaposlen na neodređeno vrijeme kao vozač taksija (Uber) kod poslodavca Antonela prijevoz j.d.o.o. u Zagrebu temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme, kojim je ugovorena osnovna plaća u bruto iznosu od 3.439,80 kn, kao i da je između tužitelja i poslodavca bio sklopljen ugovor o najmu vozila radi obavljanja taksi djelatnosti, da se, prema iskazu tužitelja, mjesečna plaća prije štetnog događaja, pored predmetne osnovne plaće, sastojala i od ugovorene provizije po obavljenoj vožnji, te je po osnovi plaće primao mjesečno po oba osnova oko 15.000,00 kn neto, osobito imajući u vidu da je do štetnog događaja došlo tijekom ljeta odnosno turističke sezone kada je pojačana taksi djelatnost, da se prema iskazu svjedoka Ante Nakića (direktora poslodavca) pored osnovne plaće vozačima taksija isplaćuje i provizija po svakoj obavljenoj vožnji, a u odnosu na svakog radnika da postoji obrađen kompjuterski podatak proveden kroz CSV program, te da je način po kojem se obračunava provizija vidljiv iz izlista s Uberove stranice o načinu obračuna tjedne zarade u vrijeme kada je tužitelj koristio bolovanje (ostvaren promet u tjedan dana kao primjer nekoliko vozača i to za razdoblje od 9.-15. srpnja 2018., te od 13.-19. kolovoza 2018.) od koje tjedne zarade se iznos od 10% plaća firmi, a ostatak je zarada vozača što se odnosi na 90% vozača navedene firme, te da se takva zarada od svih vozača nalazi na računu firme, potom se odbija gore navedenih 10% firmi, a ostatak zarade se isplaćuje vozaču. Nadalje, za ukazati je kako je tužitelj uz tužbu dostavio potvrdu poslodavca o ostvarena četiri tjedna zarade po toj osnovi prije štetnog događaja u prosječnom tjednom iznosu od po 2.844,75 kn, preko ugovorene bruto plaće. Pored toga tužitelj je dokazao i da je porezni obveznik između ostalog i temeljem navedenog mjesečnog davanja.

28. Nadalje, sud ukazuje kako je u ovom postupku riječ o izvanugovornom odnosu prouzročenja šteta iz čl. 1095 st. 1. u vezi čl. 1045. st. 1. i 2. i čl. 1085. Zakona o obveznim odnosima Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO).

29. Odredbom čl. 1095. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge troškove u vezi s time.

30. Odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a propisano je da propisano je da onaj tko drugome uzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a st. 2. da se predmnjeva obična nepažnja.

31. Odredbom čl. 1085. ZOO-a propisano je da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego je šteta nastala, dok je sukladno st. 3. istog

članka propisano kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna osoba je dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

32. Dodaci koje tužitelj ostvaruje po ugovoru o radu predstavljaju sastavni dio plaće jer proizlaze iz radnog odnosa i redovito se isplaćuju uz osnovnu plaću. Prema načelu potpune naknade, izgubljena zarada se utvrđuje u visini stvarnih i redovitih primanja koje bi tužitelj ostvario da nije pretrpio štetni događaj. Odredbom iz čl. 90. st. 2. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23) propisano je da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću iz stavka 1. ovoga članka, koju radnik ostvaruje prema propisanim, utvrđenim ili ugovorenim osnovama odnosno mjerilima određenim posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, da isplata dodataka koji proizlaze iz ugovora čini dio plaće u smislu čl. 90. st. 1. i 2. Zakona o radu te se isti ne mogu tretirati kao izvanredna ili jednokratna primanja, već kao redovni dohodak iz radnog odnosa. Polazeći od načela restitutio in integrum, kod utvrđivanja izgubljene zarade mjerodavna je plaća koju bi tužitelj ostvario da je nastavio raditi, uključujući sve platne dodatke koji su po svojoj naravi redoviti i vezani uz obavljanje rada. Navedeno je i stav ovog suda.

33. Tužitelj je postavljenim tužbenim zahtjevom zatražio naknadu štete zbog izgubljene zarade obzirom je isti kao posljedicu iza predmetnog štetnog događaja bio privremeno nesposoban za rad, a koju osnovanost i uzročno posljedičnu vezu između zadobivenih tjelesnih ozljeda u predmetnom štetnom događaju i korištenja bolovanja je sud utvrdio provedenim vještačenjem po vještaku medicine rada Damiru Vodopivcu kako je to prethodno navedeno, a visinu predmetnog potraživanja na ime izgubljene zarade u iznosu od 1.510,24 eura sud je utvrdio provedenim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Petri Blašković, koji je nalaz i mišljenje sud u cijelosti prihvatio kako je to navedeno prethodno u ovoj presudi, a sukladno čijem nalazu i mišljenju je tužitelj i postavio tužbeni zahtjev u odnosu na navedeno potraživanje.

34. Slijedom svega navedenog i dokumentacije koja prileži spisu te iz provedenih dokaza, proizlazi da je tužitelju nastala imovinska šteta na ime izgubljene zarade u ukupnom iznosu od 1.510,24 eura čime je odlučeno kao u toč. I. izreke.

35. U odnosu na tijek zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade s osnove izgubljene zarade, sud smatra osnovanim tužitelju dosuditi zakonsku zateznu kamatu od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku, a ne od dana nastanka štetnog događaja, kako je to tužitelj zatražio. Naime, u konkretnom slučaju tuženik je društvo za osiguranje koje odgovara po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, slijedom čega se na pitanje tijeka zakonske zatezne kamate primjenjuje posebna odredba članka 12. stavka 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14, dalje ZOOP), koji je lex specialis u odnosu na ZOO. Tom je odredbom propisano da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete u zakonom propisanom roku oštećena osoba, uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Sud pritom ističe da se predmetno potraživanje odnosi na naknadu imovinske štete s osnove izgubljene zarade, koja predstavlja oblik imovinske štete obuhvaćene zakonskim pojmom naknade štete iz navedene odredbe, zbog čega ne nalazi osnove za isključenje primjene posebnog zakonskog uređenja samo zbog vrste potraživane štete. Stoga je, imajući u vidu da je tužitelj odštetni zahtjev prethodno podnio tuženiku, sud zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos naknade štete s osnove izgubljene zarade dosudio od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, dok je za ranije razdoblje, odnosno za razdoblje od dana štetnog događaja do dana podnošenja odštetnog zahtjeva točnije od 3. prosinca 2018. čime je odlučeno kao u točki I. izreke, dok je

tužbeni zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate od dana štetnog događaja 11. srpnja 2018. do 2. prosinca 2018. odbio kao neosnovan i odlučio kao u točki II. izreke.

36. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

37. Odluka o troškovima, temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad (Narodne novine broj 142/12; dalje Tarifa) te priloženim troškovnicima, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 1.510,24 eura dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužitelju je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 4.494,47 eura i to na ime sastava odštetnog zahtjeva i tužbe prema Tbr. 7/1 te podnesaka od 14.8.2019., 16.8.2021.,13.6.2022. i 24.6.2026. sukladno Tbr. 8/1, za zastupanje po punomoćniku odvjetniku na ročištima dana 6.3.2020., 2.3.2021., 11.1.2021., 18.5.2021., 13.10.2022., 9.12.2025. i 14.9.2026. prema Tbr. 9/1 za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, potom za sastav podneska od 14.2.2022. prema Tbr. 8/4 u iznosu od 50,00, sve uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pridodati i trošak vještačenja po vještaku medicine rada u iznosu od 199,08 eura, medicinskog vještačenja u iznosu od 199,08 eura i financijsko-knjigovodstvenog vještačenja u iznosu od 200,00 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 101,53 eura, na presudu u iznosu od 91,71 eura i na žalbu u iznosu od 203,07 eura (sud napominje kako je tužitelj sve navedene sudske pristojbe platio u navedenim iznosima o čemu prileži dokaz u novčanim obvezama ovog predmeta u e-spisu) sukladno odredbi Tar. br. 1. i Tr. br. 2. toč. 1. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 9/21, 37/23), što ukupno iznosi 4.494,47 eura, čime je odlučeno kao pod točkom III. u odnosu na trošak tužitelja i pod točkom IV. u odnosu na trošak tuženika sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.

38. Odluka o tijeku zateznih kamata na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

39. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 11.6.2019., 5.7.2021. i 14.2.2022. obzirom se radi o dokazu uplata predujma troškova postupka, a što se dokazuje putem obračunskog lista računovodstva ovog suda ili uvidom u novčane obveze u e-spisu, slijedom čega sud predmetni trošak ne smatra nužnim u smislu čl. 155. ZPP-a. Nadalje, tužitelju nije priznat trošak sastava žalbe od 8.12.2022. obzirom je o navedenom trošku odlučio Županijski sud u Šibeniku odlukom pod poslovnim brojem Gž-59/2023-4 od dana 7.7.2025.

Zagreb, 30. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

VLATKA TOPLAK

Elektronički potpisano: 30.10.2026T09:51:31 (UTC:2026-10-30T08:51:31Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: ba079ee4-8429-451f-a4d9-c1a965bee05c

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. tužitelju po pun.
2. tuženiku po pun.
3. spis

U Zagrebu, dana 30. listopada 2026. godine
Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088f-6b5b2**

Kontrolni broj: **088b2-43a6c-5d785**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.